

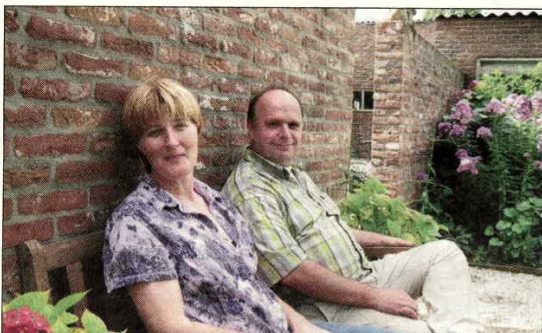
Dame 1: 'We hebben bijna geen ruimte meer voor plantjes achterin hoor'

Dame 2: 'Ach meid hou op, er kan nog genoeg bij'

Twee 'Randstedelijke vriendinnen op leeftijd' struinen Betuwse tuinen af

'Ja, je hebt soms fanaten die gaan met een vergrootglas op hun knieën bij de plantjes liggen. Niet mijn ding maar wel lachen hoor'

Hovenier Thijs Magielse

Inge en Anjo Steen op hun 'favoriete bankje' om de tuin in te kijken.

Hovenier Thijs Magielse in de strakke tuin van zijn ouders in Est.

Voor de tuin verhuisd

Ze vinden er geen doekjes om: Inge en Anjo Steen zijn binnen Rumpst verhuisd vanwege de grote tuin. „Wij woonden in een nieuwbouwwoning. Toen kwam deze boerderij dertien jaar geleden te koop en tuinieren is onze hobby. Tja, dan is het logisch: nu hebben we een tuin van 5.000 vierkante meter.”

Ze denken tussen de twee- en driehonderd bezoekers in hun tuin te krijgen. Dit jaar doen ze voor het eerst mee aan de opentuinroute. „Op verzoek stond onze tuin al

voor liefhebbers over; we zijn lid van Groei & Bloei. We delen graag onze passie. En het is gezellig: wij zijn mensen-mensen. En dan is het een motivatie om de tuin even piekfijn in orde te maken. Ik neem er een paar dagen vrij voor. Bovendien promoot je zo onze bed&-breakfast een beetje.”

Net als bij de andere tuinen komt grofweg de helft van het publiek uit de regio en de helft van ver. „Er heeft weer wat in de NRC hierover gestaan. Tja, dan krijg je gasten uit Amsterdam of Groningen.”

Veel structuur, geen stekjes

Geldermalsenaar Thijs Magielse is hovenier en kon zich een jaar of tien geleden helemaal uitleven in de tuin van zijn ouders' woning in Est. „En dat leverde al veel bekijks op van nieuwsgierigen vanaf de straat.” Dus doet de tuin alweer voor de achtste keer mee aan de opentuinroute, want Magielse laat met trots zijn creaties zien. „Jaarlijks terugkerende gasten? Man of vijftig, schat ik in. Terwijl we toch niets veranderen in deze tuin. Hobbyisten zullen sneller hun tuin aanpassen, die leren van

de foutjes.”

De tuin in Est is strak aangelegd. Als vakman houdt hij van structuur. „Nee, ik ben niet van de stekjesuitruil. Hier valt ook niets uit te steken of zo; je kunt hooguit wat kopen.”

Al gauw een kleine duizend man struinen er tijdens zo'n weekend door zijn tuin; tot Engelsen en Duitsers aan toe. Blijft het na acht jaar nog wel leuk? „Ja hoor, het is altijd weer gezellig. En het levert soms ook weer wat werk voor m'n hoveniersbedrijf op.”

Tuin die prachtig of verschrikkelijk wordt gevonden

Helga Kars was er vanaf het begin bij om haar erf open te stellen tijdens de opentuinroute. Maar het zal ook de laatste keer zijn, zo verkondigt ze. „Het loopt allemaal een beetje uit de hand, terwijl het fysiek allemaal knap zwaar voor me begint te worden. Knieën willen niet meer zo goed.”

Ze schat in dat er ongeveer tweehonderd liefhebbers een kijkje komen nemen. Haar tuin onderaan de dijk in Varik is zo ongeveer het tegenovergestelde van de Magielse tuin in Est: Helga laat de natuur vooral haar gang gaan. En daar moet je van houden.

„Ik krijg twee soorten mensen tij-

dens dit soort weekenden in m'n tuin: of ze zijn er dol op en komen jaarlijks terug of ze vinden het verschrikkelijk”, heeft Kars ervaren.

„Omdat het hier niet geordend is: geen lijntjes, geen strakke buxushagen. Ik ga voor de plantjes, niet voor de stijl.”

De vrije hand voor de natuur, en de vrije hand voor haar kippen. „Kriekipjes hoeven geen hok, die slapen hier gewoon in de bomen of ik de struiken.”

Alweer 21 jaar geleden heeft ze zelf alles aangelegd. „Het was een oude boerderij en daarom heen was niets anders dan gras en een klein tuintje. Nu is het mooi wild.”

Na vijftien jaar open-tuinen is het voor Helga Kars in Varik genoeg geweest.